

ELECCIONS PRESIDENCIALS FRANCESES

Duel de dretes a la primera volta

Mentre que el candidat socialista a la reelecció, François Mitterrand ja té assegurat el pas a la segona volta de les eleccions presidencials, els candidats de la dreta ho tenen realment difícil. Hi ha un duel fratricida.

Antoni Reig

El diumenge 24 d'abril l'electorat francès decidirà qui són els dos dels nou candidats presidencials que passen a la segona i definitiva volta electoral del 8 de maig. Un dels dos guanyadors de la primera volta ja està definit. Es tracta de l'actual president François Mitterrand, de 71 anys, candidat del Partit Socialista. La batalla, en aquesta primera volta electoral, és dóna bàsicament entre els dos candidats de dreta, l'actual primer ministre i líder de la formació política neogaullista RPR, Jacques Chirac, i l'ex-primer ministre i candidat de la coalició liberal-centrista UDF, Raymond Barre. Si les enquestes pronostiquen realment els resultats, no hi ha dubte que el duel serà guanyat per Chirac.

El sistema electoral francès a dues voltes afavoreix que en la primera cada força política presenti el seu candidat. Això fa altament improbable que cap d'ells assoleixi el cinquanta per cent més un dels vots necessaris per ser elegit i, per tant, condueix a una segona volta en què sols competeixen els dos millors situats a la primera. Així es produeix un reagrupament de forces rere un o l'altre i apareix nítidament la correlació de forces entre dretes i esquerres, en el moment donat. L'última paraula, els que decideixen el guanyador que s'estarà set anys al palau de l'Elisi, són els sectors centristes. Per aquesta raó Mitterrand ha defugit durant la campanya electoral l'etiqueta socialista, per millor captar els vots de centre. I per això Chirac no es presenta com un candidat conservador, sinó liberal, enfrontat al socialisme que representa Mitterrand.

Batalla d'imatge

Les idees semblen haver passat a un

segon pla, així com els programes, i el que ha centrat la campanya ha estat la personalitat dels candidats. De fet els principals candidats tenen molts punts en comú a l'hora de formular els seus programes tant en política internacional, com de defensa, interior, o en el camp econòmic i social. Les diferències són petites, puntuals o de detall. És la personalitat el que compta. Per aquesta raó Mitterrand, Chirac i Barre han

lliurat una batalla d'imatge. Les enquestes de la setmana anterior als comicis donaven entre el 34 i 38 per cent a Mitterrand, entre el 24 i 26 per cent a Chirac i entre el 14 i el 16 per cent a Barre.

Darrere queda el candidat de l'extrema dreta Jean Marie Le Pen, a qui es pronostica entre l'11 i el 12 per cent, percentatge de vots que pot resultar decisiu de cara a la segona volta. Aquest

L'actual president francès, François Mitterrand, serà un dels guanyadors de la primera volta.

Centre
Carles Salvador

**CURSOS PER
CORRESPONDÈNCIA**

1. Llengua i Literatura:

- Curs d'Iniciació.
- Curs d'iniciació (per a castellanoparlants).
- Curs Bàsic.
- Curs Progressiu de Llengua.
- Curs de Professorat.

2. País Valencià:

- Geografia i Història del País Valencià.

Matricula oberta tot l'any, tret del mes d'agost. Per a més informació, adreceu-vos al

Centre Carles Salvador
Moratín, 15, 6a. 46002-València

El fantasma
dels Canterville,
ara, parla valencià

Ara els personatges de Jules Verne, Oscar Wilde, E. Allan Poe, Stevenson, Henry James, i molts d'altres, s'han quedat...

A LA LLUNA DE VALENCIA

Edicions BROMERA

és un candidat que juga en aquesta ocasió el paper que en anteriors comicis jugava el Partit Comunista, el de recollir el vot dels descontents, el vot de la protesta. I més enllà de la protesta hi ha el fenomen creixent i preocupant del racisme dins la societat francesa.

Seguint la seva històrica davallada, el candidat del Partit Comunista, André Lajoinie, sols aspira a obtenir entre el 5 i el 6 per cent, segons les enquestes. Cal recordar que des de fa dues dècades el PC perd influència i vots. El seu predomini dins l'esquerra ha estat substituït pel del Partit Socia-

lista i a les últimes eleccions al parlament europeu (1984) i al parlament francès (1986) va davallar fins el deu per cent dels vots, i va ser igualat o superat lleugerament pel Front Nacional, d'extrema dreta.

Resten quatre candidats marginals. El comunista renovador (expulsat del PC) Pierre Juquin, que té el suport de grups trotsquistes, ecologistes i d'extrema esquerra; les enquestes li atorguen l'1,5 per cent. L'ecologista Antoine Waechter, a qui se li pronostica el 0,5 per cent. I els dos trotsquistes Arlette Laguillier, de Lluita Obrera, i Pierre Bousset Lambert, de l'RRPP. □

ENTREVISTA A CHARLES FITERMAN, DEL PCF

«Hi ha un acord entre la dreta i el partit socialista»

Encara que el Partit Comunista Francès ha perdut una gran part del suport electoral que tenia ara fa vint anys, aquest partit continua sent una esperança per a molts francesos.

Charles Fiterman, ex-ministre i responsable de comunicació del PCF.

Gemma Piñana (París)

Dels quatre ministres comunistes que formaren part dels dos primers governs socialistes presidits per Pierre Maurois, de juny de 1981 a l'abril de 1983, a Charles Fiterman li va ser atribuït un dels ministeris més importants, en ser nomenat ministre d'Estat i ministre de Transports.

Actualment Charles Fiterman és diputat per la circumscripció del Roine, membre del buró polític i del comitè central del Partit Comunista Francès, a més de responsable de la secció de

propaganda, comunicació i dels problemes àudio-visuals i de les tècniques de comunicació. Charles Fiterman és també el coordinador de les activitats del partit en la importantíssima federació de la regió Roine-Alps.

—Fiterman, vostè va ser ministre d'Estat i un dels més importants dels dos governs de Pierre Maurois. ¿Quin és el seu balanç del septenni de François Mitterrand i, per descomptat, del període en què hi havia comunistes en el govern? ¿Què pensa vostè de la cohabitació?

—Hi ha hagut diversos períodes des de l'any 1981. Al principi, hi hagué un